

NST 26/1-94

Bygglov med senkomna hinder och förbehåll

■■■ Össjö är en by som för några år sedan började sjuda av liv och rörelse. Anledningen var att lanthandeln övertogs av de driftiga och idoga makarna Bladh, som på kort tid ryckte upp Össjö lanthandel igen och byggde, om än ganska okonventionellt och ostrukturerat, en välsorterad affärsrörelse som nu drar folk vida ifrån. Till den stora auktionshallen mittemot kommer också åtskilliga besökare mängden fredagskväll och lördag tack vare Leif Jörgensens lika energiska arbete.

För ett par år sedan reste de kommunala myndigheterna sannolikt berättigade krav på vissa förändringar i lanthandelns hantering, vilka tillfälligtvis klarades ut men på längre sikt krävde en permanent lösning genom nybyggnation.

På utförligt ritningsunderlag från en ingenjörbyrå och tidigare ledamot i byggnadsnämnden erhöles bygglov. För finansieringen söktes glesbygdstöd hos Länsstyrelsen samt banklån, vilka efter vissa turer beviljades. Byggkostnaderna fastställdes på sedvanligt sätt

genom offerering. Allt var således klart för "första spadtaget" i januari 1994.

Innan dess händer emellertid följande. Trots att byggnadsnämndens ordförande vid det första besöket hos lanthandeln säger sig godta en enkel plåtbyggnad med "vattnat kritgolv", reses efter bygglovets beviljande nya krav och föreskrifter. Brandförsvaret aviserar krav på sprinklersystem (för 150 000) och en brandgata på fem meter mot kylkompressorrummet. Därutöver kräver Byggnadsnämnden ventilationsanläggningar och soprum för mer än en halv miljon kronor. Stadsarkitekten hotar vidare anmäla de provisoriskt sammansatta lokalerna som svartbygge och lär även ha agerat för ett återkallande av glesbygdstödet. Bygglovets, som enligt skrivningen skulle gälla i två år, meddelas plötsligt avse endast ett år.

Man kan väl knappast kräva att alla nya bestämmelser och pålagor med tillhörande kostnader skall kunna förutses av en enkel lanthandlare fullt

upptagen med sin glesbygds-service. Lagar och föreskrifter gives av stat och kommun, vilka delegerat till nämnder och tjänstemän uppgiften att informera konsumenter och näringsidkare om gällande regler och åligganden.

Jag har svårt att föreställa mig att ens den mest naive näringsidkare vågar ta investeringsbeslut och initiativ för ett positivare Sverige, om han inte från början får veta åtminstone något sånär vilka villkor som gäller. Många "stora drakar" synes ha de rätta förbindelserna och resurserna att påverka, och i tid kartlägga sin besluts-situation, men sällan "vanligt folk". Dessvärre tycks vissa byråkrater inte ha fattat att de små skall hjälpas och inte stjälpas. Den som önskar en levande landsbygd och utrymme för idéer och allmännyttiga initiativ kan svårigen gilla att fyrkantiga och stöddiga hinder plötsligt avtäckes och baxas fram utan medkänsla och pardon.

BERTIL BURSTRÖM,
Össjö